

И ѿсѣакиахъ теплоуѣ, стои́тъ ма́ло пода́ѣ.

Сщѣ́енникъ же глаго́летъ: Діа́коне, прѣстѣпѣ.

И прѣше́дъ діа́конъ тѣвори́тъ покло́нъ благоговѣ́ннъ, прое́дъ прое́ніа. Сщѣ́енникъ же держа́ еѣ́и хлѣ́къ, дае́тъ діа́кону: и́ цѣлова́къ діа́конъ подаю́щю ѣ́мъ рѣ́къ, прѣе́летъ еѣ́и хлѣ́къ, глаго́ла:

Препода́ждь ми́ѣ, влѣ́ко, ѣ́тно́е и́ еѣ́о́е тѣ́ло Гда́ и́ Бга́ и́ Сѣ́а на́шегѡ І́и́а Хр́та.

Сщѣ́енникъ же глаго́летъ:

И́мкъ, сва́щеннодіа́кону препода́етъ ѣ́тно́е и́ еѣ́о́е и́ прѣѣ́тое тѣ́ло Гда́ и́ Бга́ и́ Сѣ́а на́шегѡ І́и́а Хр́та, во ѡ́ставле́ніе грѣ́хѡвъ ѣ́гѡ, и́ въ жи́знь вѣ́чнѡю.

И ѡ́ходитъ соза́дн еѣ́иа трапѣ́зы, приклонѣ́въ гла́вѣ, и́ мо́литъ і́акѡ и́ сва́щенникъ.

Подобнѣ́ взѣ́мъ и́ сва́щенникъ ѣ́днѣ́ часть
еѣ́гѡ хлѣ́ва, глаго́летъ:

Ѣ́тно́е и́ прѣеѣ́о́е тѣ́ло Гда́ и́ Бга́ и́ Сѣ́а на́шегѡ І́и́а Хр́та препода́етъ ми́ѣ, и́мкъ, сва́щенникѣ́, во ѡ́ставле́ніе грѣ́хѡвъ мо́ихъ, и́ въ жи́знь вѣ́чнѡю.

И́ приклонѣ́въ гла́вѣ мо́литъ, глаго́ла:

Вѣ́рѡю, Гди́, и́ исповѣ́дѡю, і́акѡ ты́ ѣ́и вои́стиннѣ́ Хр́то́еъ, Снѣ́ Бга́ жива́гѡ, прѣше́дъи въ ми́ръ грѣ́шныа спастѣ́и, ѡ́ ни́же пѣ́рвыи ѣ́мъ ѡ́зъ: ѣ́ще вѣ́рѡю, і́акѡ е́е́ са́моѣ ѣ́сть прѣчи́стоѣ тѣ́ло тѡѡ́, и́ е́а ѣ́сть са́маа чѣстна́а кро́вь тѡѡ́. Молю́са о́убѡ тебѣ́: помни́дн ма́, и́ прѡстѣ́ ми прѣгрѣ́шеніа мо́а во́льнаа и́ нево́льнаа, і́аже сло́вомъ, і́аже дѣ́ломъ, і́аже вѣ́дѣ́ніемъ и́ нево́дѣ́ніемъ: и́ сподо́би ма́ нево́дѣ́женнѡ причастѣ́тиа прѣчи́стыа тѡѡ́ихъ ча́нствъ, во ѡ́ставле́ніе грѣ́хѡвъ и́ въ жи́знь вѣ́чнѡю.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz skloniv hlavu, modlí se tiše:

Proto, Vládce přesvatý, i my hříšní a nehodní služebníci tvoji, učiněni hodnými sloužiti svatému obětnímu stolu tvému, nikoliv pro spravedlnosti naše, neboť nevykonali jsme nic dobrého na zemi, ale z milosti tvé a pro slitováním tvá, jež jsi vylil hojně na nás, s odvahou přibližujeme se ke svatému obětnímu stolu tvému; a předloživše způsoby svatého Těla a Krve Krista tvého, tebe prosíme a tebe vzýváme, Svatý svatých, aby dle přivolení dobroty tvé sestoupil Duch tvůj Svatý na nás i na předložené Dary tyto, požehnal je, posvětil a učinil –

Diákon přistupuje blíže ke knězi a praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý chléb!

Kněz se napřímí a činí postupně třikrát znamení kříže nad svatými Dary. Nejprve žehná svatý chléb, řka:

Chléb tento — samým drahocenným Tělem Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon a všichni, kteří to slyšeli: Amen.

Nato diákon opět praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý kalich!

Kněz žehná svatý kalich, řka:

Kalich pak tento — samou drahocennou Krví Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon: Amen.

Poté diákon znovu tiše praví:

Požehnej, vладыко, obojí!

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ, БЛГОСЛОВАА ѠКОЛЪ СЪТЪА РЪКОВЪ, ГЛЕТЪ:

ИЗЛАЇННЮ ЗА МІРСКІЙ ЖИВОТЪ.

Діаконъ: ѿмѣнь, ѿмѣнь, ѿмѣнь.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЕА:

НА СЪ ЖЕ ВЪРЪХЪ, Ѡ ѢДИНАГѠ ХЛѢБА И ЧАШИ ПРИЧАЦІАЮЩИХЪ, СОЕДИНИ ДРЪГЪ КО ДРЪГЪ, ВО ѢДИНАГѠ ДЪХА СЪТЪАГѠ ПРИЧАСТІЕ: И НИЕДИНАГО НА СЪ ВЪ СЪДЪ ИЛИ ВО ѠСЪЖДЕНІЕ СОТВОРИ ПРИЧАСТІТНЕСА СЪТЪАГѠ ЧЪКЛА И КРѠКЕ ХРЪТЪ ЧКѠЕГѠ: НО ДА ѠВЪРЪЦЕМЪ МЛЪТЬ И БЛГЪТЬ СО ВЪРЪМИ СЪТЪИМИ, Ѡ ВЪРЪКА ЧЕВЪБЪ БЛГОДГОДІВШИМИ, ПРАСОЦЫ, ѠЦЫ, ПАТРИАРХИ, ПРЪРОКИ, АПЪЛЫ, ПРОПОВѢДНИКИ, БЛГОВѢСТНИКИ, МЧНИКИ, НЕПОВѢДНИКИ, ОУЧИТЕЛЬНИ, И СО ВЕАКИМЪ ДЪХОМЪ ПРЪВНЫМЪ ВЪ ВЪРЪКЕ ЕКОНЧАВШИМЪ.

И ПРИЕМЪ КАДИЛО, СЦІЕННИКЪ СЛАГОЛЕТЪ ВОЗГЛАВНО:

ИЗРАДНО Ѡ ПРЕСВЪТЪИ, ПРЪЧИСТЪИ, ПРЕБЛГОСЛОВЕНЪИ, СЛАВНЪИ ВЛАДЫЧИЦЪ НАШЕЙ, БОГОРОДНИЦЪ И ПРИЕМОДЪКЪ МАРІИ.

И КАДИТЪ ПРЪДЪ СЪТЪОЮ ТРАПЕЗОЮ ТРИЖДЫ.

Діаконъ же кадитъ сѣшо трапезѠ Ѡкрестъ, и поминаетъ ѡже хощетъ живыа и мѣртвыа.

Днѣхъ поетъ: Ѡ чевѣ радѣтелъ, блгодатнаа, великаа тварь, агъльскій соборъ и чевѣческій родъ, Ѡсцїенный храмъ, и радъ словесный, дѣкветвеннаа похвалѠ, и зъ неаже Бѣхъ воплотїелъ, и млнецъ кѣстѣ, прѣжде вѣкѣхъ сѣи Бѣхъ нашъ: ложенаа во тѣло прѣтоа сотворїи, и чрево тѣо прѣсѣрїаннѣе нѣеъ содѣла. Ѡ чевѣ радѣтелъ, блгодатнаа, великаа тварь, слава чевѣ.

ѿце ли въ великїи четвѣртѠкѣ, или въ великїю сѣбѣкѠтѣ, тогда поютъ ірмосѣ дѣла прѣени, днѣ чѣго.

Іерей же приклоньса молнтелъ:

ГЕТЪАГѠ ІѠАННА ПРОРОКА, ПРЪДЪТЪИ И КРЕСТІТЕЛА, СЪТЪИХЪ И ВЪСЪХВАЛЪНЫХЪ АПЪТѠВЪ, СЪТЪАГѠ ИАКЪ, СЪГѠЖЕ И ПАМАТЬ

Částice »IS«

СІЮ ЧАСТЬ
ВПОТІРЪ ІІСЪ ВЛОЖИ

vlož do kalicha

Částice
»NI«
a »KA«

НИ СІМА ДВѢМА ЧАСТІА
ЛЮДИ ПРИЧАЦІАИ КЯ

jsou pro
přijímání
laikům

Částice
»CHS« je

СЕЮ СЕБѢ
И ССЛАВІА ХСЪ
ПРИЧАЦІАИ
ЩЫА.

pro přijímání
duchovenstvu

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání, jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví:

Rozdrob, vладыко, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděluje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

(O drobení svatého Beránka viz v liturgii sv. Jana Zlatoústého.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví:

Naplň, vладыко, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vладыко, vroucnost.

В ѠНМЕМЪ.

Ѡцїенникъ же, возноса̀ еѠый хлѣбъ, возглаголетъ:

Г ѠѠА ѠѠЫМЪ.

Дїакъ: Ѡдинъ ѠѠъ, Ѡдинъ Гдѣ, Ѡнъ хрѣто́съ, ко сла́вѣ б҃га Ѡца̀, а́минь.

Ѡ пою́тъ ли́цы кїно́вникъ днѐ, Ѡли еѠа́го.

Дїаконъ же вхо́дитъ ко еѠый Ѡлта́рь, Ѡ еѠа́къ ѡде́нъ ѡсващени́ка держа́щаго еѠый хлѣбъ, глаголетъ:

Разрѡвѣ, влѣко, еѠый хлѣбъ.

Ѡцїенникъ же разрѡвѣа̀ Ѡ на чети́ре чѣсти ко вниманїемъ Ѡ благоговѣнїемъ, глаголетъ:

Разрѡвѣетсѧ Ѡ раздѣлѣетсѧ а́гнецъ бж҃їй, разрѡвѣаемый Ѡ нераздѣлаемый, всегда́ гадомый Ѡ никогдѧже Ѡжди́ваемый, но причаща́ющыясѧ ѡсваща́аѠ.

Дїаконъ же, показѧ ѡра́ремъ еѠый потїрь, глаголетъ:

Ѡсполни, влѣко, еѠый потїрь.

Ѡцїенникъ же взѣмъ горѣ́ лежа́щю чѣстнцѣ, ѡже, Ѡнъ, твѡритъ еѧ не́о крѣтъ верхѣ еѠа́го потїря̀, глагола̀:

Ѡсполненїе дх҃а еѠа́го.

Ѡ та́ко вла́детъ ко еѠый потїрь.

Дїаконъ: а́минь.

Ѡ прїема̀ тепло́тъ, глаголетъ къ еѠенникѣ:

Б҃гогловѣ, влѣко, тепло́тъ.

Ѡцїенникъ же вл҃гослова́етъ, глагола̀:

Бл҃гословѣнна тепло́та еѠыхъ твѡихъ, всегда́, нынѣ Ѡ прїисно, Ѡ во вѣки вѣкѡвъ, а́минь.

Ѡ дїаконъ вѣва́етъ, Ѡликъ дово́льно, крѣтѡбразно вѣтрь еѠа́го потїря̀, глагола̀:

Тепло́та вѣры Ѡсполнь дх҃а еѠа́го, а́минь.

Kněz, žehnaje oboje – svatý chléb i svatý kalich – dí:

Prolitou za život (a spásu) světa.

Diákon: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba třikrát přežehnají a hluboce se klanějí.

Poté nakloní diákon hlavu ke knězi: Pamatuj na mne hříšného, vладыко svatý. Načež odstoupí na své původní místo (ovívá ripidou jako dříve).

Kněz skloněn, tiše se modlí:

Nás pak všechny, z jednoho chleba a kalicha přijímající, sjednot' druh s druhem v účastenství jediného Ducha Svatého. Dej, aby nikdo z nás nepřijal svatého Těla a Krve Krista tvého v soud neb k odsouzení, ale abychom všichni milosti a blahodati dosáhli se všemi svatými, kteří se od věků zalíbili tobě: praotci, otci, patriarchy, proroky, apoštolý, kazateli, evangelisty, mučedníky, vyznavači, učitelé a s každým duchem spravedlivým u víře skončivším.

Kněz přijme kadidelnici a praví hlasitě:

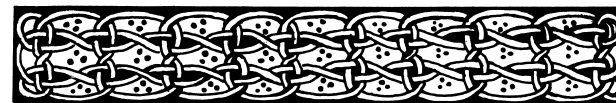
Zvláště s nejsvětější, nejčistší, nejblahoslavenější a slavnou Vládkyní naší, Bohorodicí a vždycky Pannou Marií.

A kněz okuřuje třikrát před svatým prestolem.

Poté diákon okuřuje svatý prestol ze všech stran, vzpomínaje všech, jichž chce, živých i mrtvých.

Věřící: Všechno stvoření, andělský sbor a lidské pokolení raduje se z tebe, blahodati obdařená, chráme posvátný a ráji duchovní, chloubu panenství, z níž Bůh se vtělil a dítětem se stal před všemi věky jsoucí Bůh náš, neboť On lůno tvé trůnem svým učinil a útrobu tvou rozlehlejší než nebesa utvořil. Všechno stvoření raduje se z tebe, blahodati obdařená. Sláva tobě!

Je-li velký čtvrtek nebo velká sobota či určený svátek, zpívá se místo „Všechno stvoření“ irmos deváté písně kánonu toho dne.

соверша́емъ, ѿ всѣхъ стѣхъ твоихъ, ѿже молитвами поспѣти́ насъ, Бже, ѿ помани всѣхъ прежде оупошнхъ, ѿ надежди воскресѣнїа жи́зни вѣчнаа.

Здѣ спѣвники помни́ае҃тъ, ѿже хо́щетъ, живыхъ ѿ оумѣршнхъ, ѿ живыхъ оу҃ко глаго́летъ:

Ⲡ спасѣнїи, поспѣнїи, ѿставлѣнїи грѣхѡвъ рабѡвъ бжїихъ ѿ мѣхъ.

Ⲡ оумѣршнхъ же глаго́летъ:

Ⲡ покѡн, ѿ ѿставлѣнїи ду́ши раба твоегѡ ѿ мѣхъ, на мѣстѣ свѣтлѣ, ѡнѡдуже ѡбѣже печаль, воздыханїе: оупокѡн, Бже насъ, ѿ покѡн ѿхъ, ѿдѣже прїсѣцае҃тъ свѣтѣхъ лицѣ твоегѡ.

По сїихъ глаго́летъ:

Ⲡ щѣ молимъ ти еа, помани Гдн стѣю твою соборнѡ ѿ апѣльскѡ црковѣ, ѿже ѡ концѣхъ даже до концѣхъ вселеннаа, ѿ оумири ѿ, ѿже назадалъ еси чтною кро́вїю Хр҃та твоегѡ, ѿ стѣи хра́мъ сїи оутверди даже до скончанїа вѣка.

Помани Гдн, ѿже дары еѣ тебе прїнесшнхъ, ѿ ѿ нїхъже, ѿ ѿ мнѣже, ѿ за нїхъже еѣ прїнесѡша. Помани Гдн, плодоносѣщнхъ, ѿ добротворѣщнхъ ко стѣхъ твоихъ црквѣхъ, ѿ помнѣнїихъ оубѡгїа: воздаждь ѿмъ бога́тымъ твоимъ ѿ нѣны ми дарованїи, дарѡи ѿмъ вми́стѡ земныхъ нѣнаа, вми́стѡ временныхъ вѣчнаа, вми́стѡ тлѣнныхъ нетлѣннаа. Помани Гдн, ѿже въ пѣсѣнахъ, ѿ горахъ, ѿ вертепѣхъ, ѿ пропастехъ земныхъ. Помани Гдн ѿже въ дѣвствѣхъ ѿ бггоговѣнїи, ѿ поспѣнїихъ, ѿ въ чїстѣмъ жи́тельствѣ прѣвыкѣющнхъ.

Помани Гдн, великое начало ѿ властѣ, ѿ ѿже въ пала́тѣхъ бра́тїю насъ ѿ всѣ коннѣтѡ: бггїа ко бггстїи соблюди, азѣкѡвѣ бггн сотвори бггстїю твою.

Kněz se modlí:

Vládce, Hospodine, Otče slitování a Bože veškeré útěchy, požehnej, posvěť, zachovej, posilni a upevni ty, kteří sklonili hlavy své před tebou. Odděl je od všelikého skutku zlého, spoj pak s každým dílem dobrým. Dejž jim neodsouzeně přijmout přečisté tyto a oživující tvé Tajiny na odpuštění hříchů, k účastenství Ducha Svatého.

Kněz: Blahodatí a slitovností i lidumilností jednorozenného Syna tvého, s nímž blahosloven jsi, spolu s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, ve svatém sídle svém a na prestole slávy království svého. Přijď posvětit nás, jenž nahoře s Otcem na trůně sedíš a zde s námi neviditelně spolupřebýváš. Rač milostivě vladařskou rukou svou podat přečisté Tělo své a drahocennou Krev nám, a skrze nás lidu všemu.

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem přes prsa. Pak oba říkají tiše na svém místě:

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou.

(Třikrát. Přitom se pokaždé pokřižují a ukloní.)

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Сщ҃енникъ молѣте:

Блго Гд҃и, ѿче щедрѣтъ, ѿ Бже всакаго оутѣшенїа, приклоншыа тебѣ евоа главы бл҃гословїи, ѿстїи, соблюди, оукрѣпи, оутверди, ѿ всакаго дѣла лѣкава ѿстави, всакомѹ же дѣлу бл҃гомѹ сочѣтай, ѿ сподѣи неволѣждѣннѡ причастїи твѣ прѣчтыхъ сїихъ ѿ животворащїихъ твоїихъ тѣннхъ, ко ѿставленїю грѣхѡвхъ, въ Дха Свѣтаго причастїе.

Возгласъ

Блгодатїю, ѿ щедрѣтами, ѿ человекѡколюбїемъ єдино-роднаго Сна твоего, съ нимже бл҃гословѣнъ єси, со прѣчтымъ ѿ бл҃гимъ ѿ животворащїимъ твоїмъ Дхомъ, нынѣ ѿпрїснѡ, ѿ ко вѣки вѣковъ.

Дїакъ: ѿмїнь.

Сщ҃енникъ молѣте:

Бонмїи, Гд҃и Іисе Хр҃тѣ Бже нашъ, ѿ стѣаго жнїица твоего, ѿ прѣчтѡла славы царствїа твоего, ѿ прїидїи ко єже ѡсвѣтити насъ, ѿже горѣ со ѿцѣмъ сѣдѣи, ѿ здуѣ намъ невиднѡ спрѣбываѣи: ѿ сподѣи державноу твоєю рѣкою преподати намъ прѣчїстѡе тѣло твое ѿ чертїи крѡвь, ѿ нами вѣемъ людемъ.

Сїи молїтвѣ глаголемѣи, дїаконъ стѡѣи прѣдъ стѣми двѣрьми, ѡполѣзѣте ѡрарѣмъ кр҃товїднѡ. Таже поклоняѣте сщ҃енникъ, подѡбнѣ ѿ дїаконъ, на немыже стѡїтъ мѣстѣ, глаголюща тѣмъ, трїжды:

Бже, ѡчїстїи ма грѣшнаго, ѿ помїлѣи ма.

ѿгда же кїднѣ дїаконъ сщ҃енника прѡстїрающа рѣцѣ, ѿ прикасающа стѡмѹ хлѣбѹ, ко єже сотворїти свѣтѡе возношенїе, возгласаѣтъ:

Kněz se modlí se skloněnou hlavou:

Se svatým prorokem, předchůdcem a křtitelem Janem, svatými a všechvalnými apoštoly, svatým (jméno), jehož památku slavíme, i se všemi svatými tvými, na jejichž přimluvy navštiv na nás, Bože.

A rozpomeň se na všechny dříve zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému.

Nyní kněz vzpomíná, koho chce, živé i zesnulé. Při vzpomínce na živé říká:

Za spásu, navštívení, prominutí hříchů pro služebníky Boží (jména).

Při vzpomínce na zemřelé dí:

Za pokoj a spočinutí duší služebníků tvých (jména) v místě světla, kde pominuly zármutek a lkaní. Dejž jim odpočinutí, Bože náš. Uděl jim pokoj tam, kde svítí světlo tváře tvé.

Poté praví:

Ještě prosíme, rozpomeň se, Hospodine, na svatou svou obecnou a apoštolskou církev, jež se šíří od jednoho konce světa až na druhý, a uděl jí klid. Vždyť jsi ji drahocennou krví Krista svého zbudoval. Upevni i svatý chrám tento až do skonání věků.

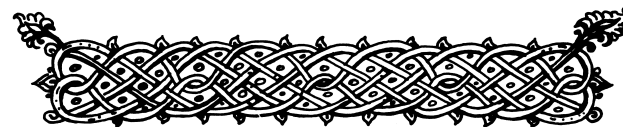
Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří dary tyto tobě přinesli, i na ty, pro něž a skrze něž, i za co byly přineseny. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří ti přinášejí oběti, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na ty, kteří jsou pamětlivi chudých. Odplať jim hojnými svými a nebeskými dary; obdaruj je za pozemské nebeským, za dočasné věčným, za pomíjející nepomíjejícím. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří jsou na pouštích, v horách, v jeskyních a v doupatech země. Pamatuj, Hos-

Помани Гдн, предстаѡщиа люди, и ради блгословныхъ винъ ѡставьшиха, и помилуй ихъ и насъ по множествѣ мѣти твоеѡ: сокровища ихъ исполни всѡкаго блага, спрѡжества ихъ въ мирѣ и единомыслии соблюди, младенцы воспитай, юность настави, старость поддержи, малодѣшныа оутѣши, расчюченныа совери, прельщенныа ѡбрати, и сокруши стѣны твоѣи сокровѣи и аптольствѣи цркви. Стужасмыа ѡ дхѡвъ нечистыхъ сководи, плавающимъ сплыви, пшестествующимъ шествуй, вдовицамъ представи, сирыхъ защити, плененыа извави, недѣлющихъ исцели, на судни, и въ рдѡхъ, и въ заточеніихъ, и въ горькихъ работѡхъ, и всѡкой скорби, и нуждѣ и ѡбестоѡнии стѡихъ. Помани Бже, и вѣхъ требующихъ великаго твоего блгострѡбіа, и любящихъ насъ, и ненавидящихъ, и запѡвѣдавшихъ намъ недостѡйнымъ молитисѡ ѡ нихъ: и всѡ люди твоѡ помани Гдн Бже наши, и на всѡ ижеи когѡтѣю твою мѣть, вѣмъ подаѡ иже ко спасенію прошеніа: и ихъже мы не поманѡхомъ, не вѣдѣніемъ, или забвеніемъ, или множествомъ именъ, самъ помани Бже, вѣдый когѡждо вѡзрастѣ и именованіе, вѣдый когѡждо ѡ оутрѡбы матери стѡ.

Ты бо стѡ Гдн, помощь безпомощнымъ, надежда безнадежнымъ, ѡбзрѣасмымъ спаситель, плавающимъ пристанище, недѣлющимъ врачъ: самъ вѣмъ всѡ бди, вѣдый когѡждо, и прошеніе стѡ, домъ, и потребѣ стѡ. Извави Гдн градъ сей (или весь сей, или стѡ ѡбитель сей), и всѡкїи градъ и странѣ, ѡ глѡда, гвѣнствѣ, трѣса, потѡпа, ѡгна, меча, нашествїа иноплемѣнныхъ и междоубѡбныа краини.

Ó, Bože náš, dejž, aby se nikdo z nás nestal vinným strašných těchto a nebeských Tajin tvých ani nemocným na duši i na těle kvůli nehodnému jejich přijetí, ale dej nám až do posledního našeho vydechnutí hodně přijímati část svátostí tvých na cestu k životu věčnému, k dobrému zodpovídání na strašném soudu Krista tvého. Abychom i my se všemi svatými, od věků tobě se zalíbivšími, Hospodine, stali se účastni věrných tvých blah, jež jsi připravil milujícím tebe.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženými rukama:

A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati tebe, nebeského Boha Otce, a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim, a neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: **N**eboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz žehnaje lid: **P**okoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňte hlavy své před Hospodinem!

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Имамы Хр҃та живѣща въ ср҃дцѣхъ нашихъ, и вѣдемъ храмъ Свѣтаго твоего Дѣла.

Еи Бже нашъ, и да неединаго же насъ повинна сотвориши, страшнымъ твоимъ симъ и нечеснымъ тайнамъ, ниже немошна душею и теломъ, ѿ еже недостойнѣ сихъ причащитиса: но даждь намъ даже до поелѣднаго нашего здыханїа, достойнѣ приимати надеждѹ ст҃ынѣ твоихъ въ напѣтїе жи́зни вѣчныхъ, во ѿвѣтѣхъ благопрїятенъ, еже на страшномъ сдѣлци хр҃та твоего: ꙗко да и мы со вѣки ст҃ыми, ѿ вѣка тебѣ благогодѣвшимъ, вѣдемъ причащеницы вѣчныхъ твоихъ благъ, иже оуготовахъ сѣи любавнымъ тѣмъ Гдн.

Свацїенникъ возгласїетъ:

И сподоби насъ, бл҃го, со дерзновѣнїемъ, неосужденно смѣти призывати тебе, ненаго Бга Оца, и глаголати.

Лїкъ: Оче нашъ, иже сѣи на небѣхъ, да ст҃итсѣ ѿма твое, да прїидетъ царствїе твое: да вѣдетъ вола твоѹ, ꙗко на небѣхъ, и на землїи. Хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь, и ѿстави намъ долги наша, ꙗкоже и мы ѿставалемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свацїенникъ:

Иако твое сѣсть цр҃тво, и сила, и слава, Оца, и Сна, и Свѣтаго Дѣла, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Лїкъ: ѿмїнь.

Сцїенникъ: **И**ирихъ вѣмъ.

Лїкъ: И дѣоки твоимѹ.

Дїаконъ: Главѣи ваша Гдн приклонїте.

Лїкъ: Тебѣ, Гдн.

podine, na ty, kteří v panenství (cudnosti), zbožnosti a zdrženlivosti (asketicky) žijí, i na ty, kteří v čistém životě přebývají.

(Rozpomeň se, Pane, na zbožný a Krista milující pravoslavný duchovní rod náš.) Pamatuj, Hospodine, na všechny vládce a správce; na bratry naše ve správě státní i ve vojsku. Dobře v dobrotě zachovej a zlé dobrými učiň dobrotou svou.

Pamatuj, Hospodine, na přítomný zde lid i na ty, kteří z vážných příčin se nedostavili. Smiluj se nad nimi i nad námi dle hojné milosti své. Pokladnice jejich naplň všelikým dobrem, manželství jejich v pokoji a jednomyslnosti udržuj; dítko vychovávej, mládež nauč, stáří podpírej, malomyslné utěš, rozptýlené shromáždí, pobloudilé vrať a spoj se svatou svou obecnou a apoštolskou církví. Trápené od duchů nečistých osvoboď. Plav se s plavícími, cestuj s cestujícími. Vdov se zastañ, sirotky ochraň, zajaté vysvoboď, nemocné zhoj. Rozpomeň se, Bože, na ty, kteří jsou v obžalobě, v dolech, ve vyhnanství a těžkých pracech a ve všelikém soužení, nouzi a neštěstí. Rozpomeň se, Bože, i na všechny, kteří potřebují velkého milosrdenství tvého, na milující nás i nenávídící nás; i na ty, kteří žádali nás nehodné, abychom se za ně modlili. Pamatuj i na všechny lidi své, Hospodine, Bože náš, a na všechny vylij hojnou milost svou, dáváje všem, zač prosí ke spáse. A na ty, na něž jsme z nevědomosti neb zapomenutí aneb pro množství jmen nevzpomněli, ty sám se rozpomeň, Bože, vědouce stáří a pojmenování každého, znající každého od útroby matky jeho.

Neboť ty jsi, Hospodine, pomoc bezpomocných, naděje beznadějných, zachránce bouří zmítaných, přístav plavících se, lékař nemocných. Sám všem budiž vším, znaje každého i prosby jeho, dům i potřeby jeho. Ochraňuj, Hospodine, toto město (ves

И возглаголютъ ещѣнникъ:

Въ пѣрвыхъ поманѣ, Гдѣ, господина и Отца нашего Блаженнѣйшаго митрополита (има рекъ) [и (высоко-) Превеклещеннѣйшаго (архі-) епископа (има рекъ)], егѡже [иже] дарѣи етѣмъ твоимъ црквамъ, въ мѣрѣ, цѣла [цѣлыя], чѣстна [чтныя], здрава [здравыя], долгодѣнствующа [долгодѣнствующихъ], правъ правца [правящихъ] слово твоѣа истины.

И пѣвцы поютъ: И всѣхъ, и всѣхъ.

Ещѣнникъ же молитѣа втѣи:

Поманѣ Гдѣ, всѣко епископство православныхъ, правъ правящихъ слово твоѣа истины.

Поманѣ Гдѣ, по множествѣ щедрѡтъ твоихъ, и моѣ недостѡнство, прости ми всѣко согрѣшенїе, вольное же и невольное: и да не моихъ ради грѣхѡвъ возбранїши бгдѡдѣти етѣаго твоеѡ дха ѡ предлежащихъ дарѡвъ.

Поманѣ Гдѣ превѣтерство, еже во хрѣтѣ дїаконство, и всѣ ещѣнникскїи чїны, и неедїнагоже насъ побрамїши, ѡкрестѣ етѡлицныхъ етѣаго твоеѡ жертвенника.

Посѣти насъ бгостїю твоєю Гдѣ, иавѣла намъ богатыми твоими щедрѡтами: бгословенїи и полезны воздѣхи намъ дарѣи: дождѣ мѣрны земли къ плодѡстїю дарѣи. Бгословѣ вѣнѣцъ лѣта бгостїи твоѣа: оутѡли раздѡры церквѣи, оугаси шатанїа языческаа, еретїческаа востанїа екорѡ разорѣ еилою етѣаго твоеѡ дха. Всѣхъ насъ прїмѣи въ црство твоѣ, еыны свѣта и еыны днѣ показавый, твои мѣръ и твою любовѣ дарѣи намъ Гдѣ бже нашихъ: всѣ ко воздѣа еи намъ.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Bože náš, Bože spásy, nauč nás důstojně děkovati tobě za dobrodiní tvá, jež jsi nám udělil a jež s námi činíš. Ty, Bože náš, jež jsi přijal Dary tyto, očisť nás od všeliké poskvrny těla i ducha. Nauč nás dosahovat posvěcení v bázni tvé, abychom s čistým svědětvím svědomí svého přijímající část svátostí tvých, sjednotili se se svatým Tělem a Krví Krista tvého, a hodně je přijmouce, měli Krista živoucího v srdcích svých a stali se chrámem Ducha tvého Svatého.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Ѣ́г҃ла мѣрна, вѣрна наставника, хранителя души и члвкъ наших, оу́ Гд́а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Про́сїенїа и ѡставленїа грѣхѡвъ и прегрѣшенїй наших, оу́ Гд́а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Добрых и полезныхъ душамъ нашимъ, и мира мірови, оу́ Гд́а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Проче́е вре́мя живото́а нашегѡ въ мѣрѣ и пока́нїи сконча́ти, оу́ Гд́а про́симъ.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Хрѣ́танскїа кончи́ны живото́а нашегѡ, безбо́лѣзненны, непорѣдны, мѣрны и добрагѡ ѡбѣта на стра́шнѣмъ съди́щи хрѣ́товѣ про́симъ.

Лі́къ: Пода́й, Гд́и.

Соеди́ненїе вѣры, и прича́стїе Сѣ́агѡ Дѣ́а испросїше, е́а ми себѣ, и дрѣ́гъ дрѣ́га, и ве́сь живото́тъ нашъ Хрѣ́тѡ Б҃гѡ преда́дїмъ.

Лі́къ: Тебѣ́, Гд́и.

Сѣ́енникъ мо́литва вѣ́а:

Бже́ нашъ, Бже́ спаса́ти, ты́ насъ на́дчи бл҃годарїти тѣ́а до-
сто́йнѡ ѡ бл҃годѣ́анїихъ твои́хъ, иже сотвори́а съи́, и
твори́ши съ́ нами. Ты́ Бже́ нашъ, прїе́мый да́ры сї́а, ѡчи́сти
насъ ѡ всѣ́хъ сквѣ́рны плѡ́ти и дѣ́ха, и на́дчи соверша́ти
сѣ́бнїю въ стра́стѣ твоѣ́мъ: ѣ́акѡ да чи́стымъ свѣ́дѣ́тельствомъ
сѡбѣ́рши наше́а, прїе́млюще́ часть сѣ́бнїи твои́хъ, соеди́нимъ
сѣ́бѡмъ тѣ́а и кро́ви хрѣ́та твоегѡ: и прїе́мше́ иже́ досто́йнѣ́,

tuto, monastýr tento) a každé město i zemi od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu cizozemců a občanské války.

Kněz ohlas:

Nejprve rozpomeň se, **Hospodine**, na vladyku našeho metropolitu (jméno) [i na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a zachovej ho [je] svaté církvi své v pokoji, neporušeného [neporušené], počestného [počestné], zdravého [zdravé], dlouho žijícího [žijící] a řádně hlásajícího [hlásající] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Kněz se tiše modlí:

Rozpomeň se, **Hospodine**, na veškerý pravoslavný episkopát, řádně hlásající slovo pravdy tvé.

Pamatuj, **Hospodine**, dle mnohé slitovnosti své i na mne nehodného, odpusť mně všeliké prohřešení úmyslné i neúmyslné, a neodvracej pro hříchy mé blahodať Ducha svého Svatého od předložených Darů.

Pamatuj, **Hospodine**, na kněžstvo, diákonstvo v Kristu i na veškeré duchovenstvo, a nezahanbuj ni jediného z nás, stojících kolem svatého obětního stolu tvého.

Navštiv nás vlídností svou, **Hospodine**, zjev se nám hojným svým slitováním. Mírné a prospěšné počasí nám dej a tiché deště zemi k úrodnosti daruj. Požehnej rok korunou dobrotivosti své. Zažeh rozkoly církevní, zchlad zpupnost pohanů, povstávání bludů mocí Ducha svého Svatého záhy znič. Přijmi nás všechny do království svého, ukaž nás jako syny světla a syny dne; daruj nám pokoj svůj a lásku svou, **Hospodine**, Bože náš, neboť vše, *co máme dobrého*, obdrželi jsme od tebe.

Возглашѣтъ цѣѣнникъ:

И дѣждь намъ ѣдинѣмн оубгы и ѣдинѣмъ сѣрдцемъ славити и воспѣвати пречтнѡе и великолѣпое имя твоє, Оца, и Сна, и Спѣаго Дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ліікъ: ѿмнѣ.

Цѣѣнникъ, ѡбращѣа ко дверѣмъ и благоговѣа, глаголетъ:

И да вѣдѣтъ мѣлостн великаго Бга и Спѣа нашего Ииса Хрѣта со всѣмн вѣмн.

Ліікъ: И со дхѡмъ твоимъ.

Діаконы, прѣемъ время ѡ свѣщенника, и ижедъ, стѣвъ на ѡбичномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Всѣ стѣа помѣнѣше, пакн и пакн мѣромъ Гдѣ помѡлимса.

Ліікъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Ѹ прннесѣнныхъ и ѡсвѣщенныхъ четныхъ дарѣхъ, Гдѣ помѡлимса.

Ліікъ: Гдѣ помѣлѣ.

Ико да члвкѡлюбецъ Бгъ нашъ прѣемъ ѿ во стѣи и пренѣный и мѣсленный свѡй жертвенникъ, въ коню блгодѣанѣа дхѡвнаго, вознесепоелтъ намъ вжертвеннѡю блгодѣть и даръ Спѣаго Дха, помѡлимса.

Ліікъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Ѹ ижебавитиел намъ ѡ всѣкѣа кѡрени, гнѣва и нжеды, Гдѣ помѡлимса.

Ліікъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Застѣпн, епасн, помѣлѣ и сохранн насъ, Бже, твоєю блгодѣтїю.

Ліікъ: Гдѣ, помѣлѣ.

Днѣ всегѡ совершенна, свѣта, мѣрна и безгрѣшна, оу Гда прѡемъ.

Kněz nahlas: **A** dej nám jedněmi ústy a jedním srdcem slaviti a opěvovati nejuctívanější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz žehnaje lidu, dī hlasitě: **A** milost velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Diákon vychází severními dveřmi z oltáře a postaviv se před svaté dveře, praví:

Vzpomenuvše na všechny svaté, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné Dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodát a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodátí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.